

Heti üzenet 2017. Október 9.

Méfibóset története

Méfibóset történetét az 1Sámuel 9-ben olvashatjuk. Ez az ember Dávid barátjának, Jónatánnak fia volt.

Miután Dávid hatalomra került, esküje alapján (melyet Jónatánnak tett) irgalmazni szándékozott Saul egész házanépének. Így jutott elé Méfibóset is. Méfibóset a mai szóhasználattal élve súlyos mozgássérült volt. Egy teljességgel elutasított, tönkrement emberről beszél az Írás, aki gyermekkorában sérült meg, majd pedig szószerint a Senki Földjére számúzta önmagát, Lo-Debárba. Ebből számomra úgy tűnik, hogy Méfibóset antiszociális volt, minden kapcsolatát elvágta a külvilágtól. Mikor Dávid magához hívatta, bár érzekelte a király jóságát, mégsem tudott vele mit kezdeni. Így nyilatkozott:

"Uram, bár én csak annyit érek mint egy döglött kutya, te mégis jóindulattal vagy hozzám. (2Sám 9:8 EFO)

Ngyon-nagyon nehéz lehet egy olyan emberrel akinek ennyire megsemmisült az énképe, az önértékelése. Lehet, mi az első kör után feladnánk, hiszen az ilyen emberrel gyakorlatilag nem is lehet mit kezdeni.

Azonban Dávid egy percre sem adta fel. Ő parancsolt: Igen, te is a királyi asztalnál leszel velem, és a fiaimmal együtt. Mégpedig életed végéig. A királlyal, a királyi asztalnál, a királyfiakkal. Ugyanakkor Dávid vissza adott Méfibósetnek minden olyan birtokot, tulajdont, ami jog szerint az övé volt.

Méfibóset története, nem az elvesztett járóképességről szól, hanem az önelutasításról.

Ha valaki nem akar a számára felkínált irgalommal élni, az az egyén önelutasításában gyökerezik ma is. Elég ha a szív ezt üzeni: "nem, én ezt nem érdelem meg mert..." Így az ember pillanatok leforgása alatt Lo-Debárban a Senki földjén találja magát. Elszigeteltségben, magányosan.

Krisztus, akinek az előképe Dávid a történetünkben, ma is megszólít bennünket. "Irgalmasságot akarok cselekedni veled, de ahhoz meg kell hogy térj, meg kell hogy változzon a gondolkodásod önmagadról. (Mert azt azért tegyük hozzá: Méfibóset igenis bűnösen gondolkodott, és ez a mentalitás változtatta meg az egész életét. Nem, nem a fizikai sérültség! Leszögezem: az önsajnálát, az önmagunk utálata bűn függetlenül attól mi okunk van rá.)

Az egészségeseknek nincs szükségük orvosra, hanem a betegeknek. Nem azért jöttem, hogy az igazakat hívjam, hanem a bűnösöket a megtérésre. (Luk 5:31-32)

Igazából, a történetből nem derül ki, hogy Méfibóset lábai meggyógyultak-e valaha is. Erről nem beszél a Biblia. Elképzelhető. Egyben azonban bizonyos vagyok: az önértékelése, ha hosszú időbe telt is, de helyreállt. Vannak dolgok amiknek a helyreállításához igen hosszú időre van szükség. De az Úr türelmes. Ő nem fog minket sűrgetni. A hangsúly a kapcsolaton, és a pozíción van. Hogy Isten magához emel minket. Ez egy teljesen más minőségű élet, melybe sem beleszületni nem lehet, sem pedig megdolgozni érte. Tulajdonképpen, az Úr szólít meg minket, és Ő is emel fel magához.

Felmerül a kérdés, hogyan volt képes Dávid ilyen isteni módon irgalmat gyakorolni? Csakis úgy hogy jól ismerte Isten szívét, és irgalmát, hogy ő maga is Isten irgalmát élvezte. Így született meg például a jól ismert 23-as zsoltár:

Asztalt terítesz nékem az én ellenségeim előtt; elárasztod fejem olajjal; csordultig van a poharam. Bizonyára jóságod és kegyelmed követnek engem életem minden napján, s az Úr házában lakozom hosszú ideig. (Zsolt 23:5-6)

Észrevettem, hogy sok hívő szereti a maga privát Senki földjét. Mert Lo-Debárban nincsenek kötelezettségek, ott nincs változás, nincs megtérés. Igaz nyomor van, de legalább lehet sajnálkozni magunk fölött, kifogásokat találni, és a saját nyomorunkra hivatkozni. Lo-Debárban passzivitás van, és lázadás. Mefibóset már olyan rossz állapotban volt, hogy ölben hozták Dávid elé.

Az ilyen embereket egyedül a Szent Szellem tudja kihozni a karjaiban. Természetfeletti módon. Azt gondolom, hogy Síba eben a történetben Szent Szellemet szimbolizálja.

Akármit is: nekünk kérnünk kell a Szent Szellemet, hogy vegyen ölbe, és hozzon ki minket Lo-Debárból, vagy éppen azokat a szeretteinket akik ott vesztegelnek, mert nem tudnak, vagy nem akarnak az Úrhoz jönni.

Tergulicza Eszter